

מאיר

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
כרשת קורח תש"כ

פרשה מאירה

מצוה במקומה

חכמינו מספרים במדרש, שכאשר קרח רצה להוכיח שדברי משה רבנו אינם הגיוניים, הוא הלביש את חבריו בטליתות שהיו עשויות כלן מפתילי תכלת, כמו התכלת שאמורה להיות בציציות עצמן. הוא שאל את משה: האם טלית שכלה עשויה מתכלת, תיבת בציצית?

משה פנובן ענה שגם בגד שעשוי מתכלת, תיב בפתילי התכלת אם הוא בגד בעל ארבע כנפות כצווי התורה. קרח צחק על כך - הרי הטלית כלה עשויה מחוטי תכלת, אז מה הצורך להוסיף לה עוד כמה ציציות שעשויות מאותו החומר! אתם רואים, דברי משה אינם הגיוניים!

אבל אנחנו יודעים שמשה בודאי צודק. אך מדוע באמת טענתו של קרח אינה נכונה? אם הבגד כלו עשוי מתכלת, מדוע יש צורך בפתילי תכלת לציצית? התשובה ברורה: כמו כל דבר בחיים, גם פתילי התכלת שבציצית צריכים להיות במקום הנכון, כדי שהמצוה תתקיים. דומה הדבר לאדם שבארון ביתו מנחות נורות-חשמל רבות. כל עוד הוא לא יכניס נורה למנורה, לא יהיה לו אור חשמלי! ולא יועילו כל הנורות ששוכבות בארון...

כך גם קיים המצוות צריף להיות בצורה, בזמן ובמקום הנכונים, כדי שהמצוות יתקיימו כמו שה' צוה.

לרכישת מני לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

היה זה יום חם ומהביל. השמש לא רחקה על הצועדים מתחתיה, ובשלה את קדקדם ללא הרף. ואם זהו החם ששורר בעיר פנימה, נמל להבין מהו החם ששלט במרחבי המדבר הלוהט. בין המתבשרים תחת השמש היה פדואל, יהודי מבגר למדי. הוא רכב קעת על חמורו הזמן בין שבילי המדבר, בדרך לבקור אצל ידידו משפך הימים. בגיל שלו התעסוקה פוחתת והולכת, ומלבד אי אלו בקורים אצל רופאים ורוקחים, אין לפדואל מה לעשות במהלך היום. לכן החליט לצאת בעלות שחר לבית חברו, שם ישוחחו שעה קלה, ואחר כך ישוב לביתו. בצורה הזאת קנה פדואל להעביר את היום המשעמם קמעא.

אלא שעכשו מתברר שהוא טעה בדרך... הגיל עשה את שלו, והזכרון פנראה בגד בו. מצבו הגופני היה ירוד, הוא חש תשישות וחלשה, ומעל הכל הרגיש בצמאן גדול וברעב מנמר שהתחילו להציץ לו עד כדי כאב ממש. מאין יבוא עזרו? נשא פדואל תפלה שמטה לבוא עולם שיציל אותו מלגווע ברעב או מלהתיבש בצמא. חלילה.

נראה שתפלתו נענתה מיד, כי לפתע הוא מבחין באהל מבצבץ באפק. בכחות מחדשים מתחיל פדואל לצעד לעבר האהל, בתקווה שימצא שם את שחשקה נפשו. הוא קנה לשוכן האהל הוא אדם נוח, שיעשה עמו חסד ויאכילהו וישקמה. כעבר צעידה מאמצת הגיע פדואל לפתח האהל. מה מאד רבתה שמחתו כשראה בפנים אדם בעל מראה יהודי.

'סליחה!' קרא לכוונו. 'אפשר להפנס?' בעל הבית ישב על כרסה ישנה וקרא ספר. לשמע הקריאה הוא המהם משהו בלתי ברור, ופדואל פרש זאת כאשור להפנס. 'סלח לי', פנה אל היהודי, 'תוכל לתת לי משהו לאכל ולשתות? תעיתי במדבר, ועכשו אני גם רעב וגם צמא'. האיש הביט בו בפנים כעוסות: 'סבאלה, אתה לא רואה שאני קורא ספר? אתה מפריע לי באמצע המפתח?' פדואל היה המום מן התגובה, אבל המשיך לדבר על לבו של בעל הבית שירחם עליו ויעניק לו דבר מה לאכל או לשתות.

האיש הצביע לכוון היציאה: 'תצא ותמשיך צפונה, נראה לי שיש שם פננדק דרכים'. פדואל התאיש, אבל רגע לפני שיצא, שאל את היהודי: 'תגיד, מה הספור שלך? מאיפה באה לך ההתנהגות הזאת?'

בעל הבית הרים את גבותיו: 'אתה באמת רוצה לדעת? אני לפני כמה שנים הייתי במצב שלך. הלכתי עם חבר במדבר וחפשנו מים. נכנסנו לאהל שמצאנו שם, וזה היחס ששבלנו מבעל המקום. אז זהו זה, אם אנשים מתנהגים אלי כך, גם אני אתנהג לאחרים בצורה הזאת...'

לפדואל לא היה מה לענות. הוא ידע בדיוק על מי מדבר - עליו עצמו. בעברו היה איש קשה יום ועצבני, והשנים שנכנסו לאהלו באותו היום זכורים לו היטב, למרות זכרונם הקשים. 'מה שאדם עושה - לעצמו הוא עושה', עלה במחו המאמר הידוע. המשיך פדואל לצעד אל הכוון שהראה לו היהודי הכועס, ואכן, כעבר צעידה של מחצית השעה, ראה לפניו שלט המכריז: 'ברוכים הבאים! - פננדק דרכים'.

בצעדים כושלים נכנס פדואל אל הפננדק. קעת כבר היה על סף עלפון, ובכוחותיו האחרונים בקש מבעל המקום להגיש לו מאכל ומשקה. האיש זנק ממקומו למראה ההלך המשוש, והחל מאכיל אותו ומשקה אותו כיד המלך. הוא התרוצץ סביבו ודאג לכל מחסורו, עד ששבה רוחו של פדואל והוא התחזק וחזר לעצמו.

כשסיים את ארוחתו שאל את בעל הפננדק: 'כמה מגיע לך בעבור השרות המצין שלך?' ולמרבה תדהמתו השיב היהודי: 'כלום. לא מגיע לי כלום. עשיתי את זה חנם אין כסף'.

פדואל היה מפתע. הוא נסה להתנגד ולשלם לבעל הפננדק, אבל הלה התעקש לא לקחת כסף. 'תגיד לי', התענו פדואל, 'מה גרם לך לפתח פננדק דרכים ולחלק אכל ושתיה חנם לכל עובר ושבו?' האיש פתח וספר: 'לפני כמה שנים צעדתי עם חברי במדבר, והיינו רעבים וגם צמאים. לפתע ראינו אהל ומהרנו אליו. בקשנו להכנס והסברנו לבעל הבית שאנחנו מעלפים ותשושים, אבל הוא דחה אותנו מעל פניו וסלק אותנו. באותו רגע החלטתי שאם אצא מן המדבר בשלום, אפתח פננדק חנם לכל דורש באמצע המדבר. הבטחתי לעצמי שלא אתנהג כמוהו...'

'זה מענין', פלט פדואל. 'כי לפני שעה קלה שמעתי את אותו הספור, אבל עם סוף שונה... זה הזמן גם להתנצל בפניו, כי האיש הזה שלא ארח אותו - הוא אני...'

...

כשאנחנו רואים התנהגות בלתי ראויה של מישהו בסביבה שלנו, יש לנו שתי אפשרויות: להגר אחריו ולהתנהג כמוהו, או להחליט שאנחנו לא נהיה כמוהו. ברור לכלם שהאפשרות השניה היא העדיפה, ולכן נשתדל לאמץ אותה ולנהג לפיה.

באדיבות "שלום לעם"

חבר: למה ברכת מחרת ניתוח? חולה: האחות אמרה: תהיה חזק, אל תתרגש, זה ניתוח פשוט.
חבר: אז מה? בסך הכל היא ניסתה להרגיע. חולה: כן, אבל היא דברה עם המנתח...
(מתוך פורום הבדיחות באתר)

1. כמה אנשים נשיאי-עדה הצטרפו לקורח?
2. מה קרה למקטירי הקטורת מעדת קורח?
3. מה עשו במחתות של מקטירי הקטורת?
4. מי עצר את המגפה?
5. מטהו של מי פרח?
6. מי ממונה על שמירת אוהל מועד שלא ייכנסו זרים לתוכו?
7. כמה שקלי-כסף מקבל הכוהן בפדיון הבן?

חידת חדגא:

מיהו שברכתו ב'בה',
ומקבל 'כד'?

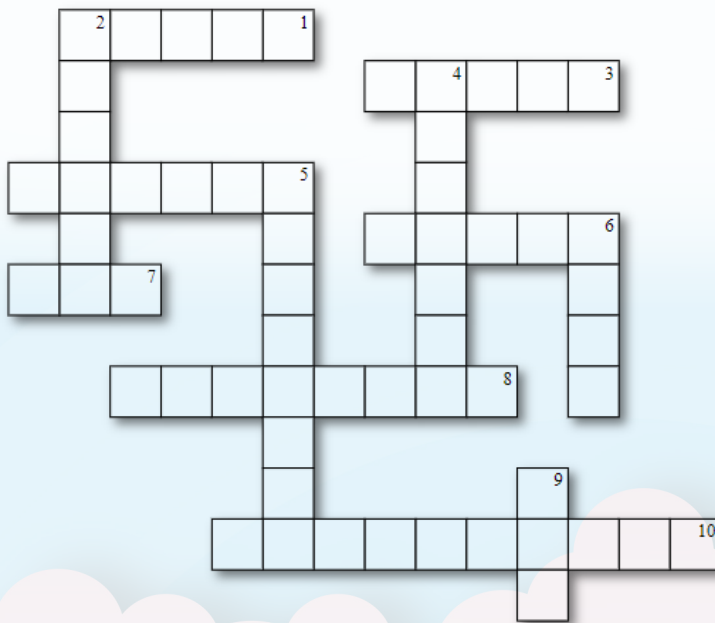

חידת פולקע:

הוא הטוב ביותר ואותיותיו
במשקה המזין הלבן. מיהו?

תשבץ הפרשה

מאוזן

1. השני מזוג המערערים
3. ניתנת לכוהן
5. נפתח ובלע
6. מקטיריה נשרפו
7. הראשון מזוג המערערים
8. המערער שניצל
10. כ"ד כאלה - לכוהנים

מאונך

2. ניתנים ללוויים
4. ניסה להשכין שלום
5. נעשה לבכור
6. המערער הראשי
9. קורח היה

Meirkids.co.il

השבוע באתר ערוץ מאיר לילדים

